

KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT

13. oktober 2006*

I sag T-420/05 R II,

Vischim Srl, Cesano Maderno (Italien), ved advokaterne C. Mereu og K. Van Maldegem,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved B. Doherty og L. Parpala, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om afbrydelse af fristen, der udløb den 31. august 2006 og er fastsat i artikel 3 i Kommissionens direktiv 2005/53/EF af 16. september 2005 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage chlorothalonil, chlorotoluron, cypermethrin, daminozid og thiophanat-methyl som aktive stoffer (EUT L 241, s. 51),

* Processprog: engelsk.

har

PRÆSENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Retsforskrifter

- 1 Ved Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1) indførtes bl.a. en fællesskabsordning for godkendelse af og tilbagekaldelse af godkendelsen til markedsføring af plantebeskyttelsesmidler.
- 2 I artikel 4 i direktiv 91/414 er det fastsat, at »[m]edlemsstaterne drager omsorg for, at plantebeskyttelsesmidler kun godkendes, når [...] de aktive stoffer er anført i bilag I«.
- 3 Kommissionens direktiv 2005/53/EF af 16. september 2005 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage chlorothalonil, chlorotoluron, cypermethrin, daminozid og thiophanat-methyl som aktive stoffer (EUT L 241, s. 51, herefter »det anfægtede direktiv«), ændrer bilag I hertil med henblik på at optage chlorothalonil med en renhedsgrad for hexachlorobenzen på 0,01 g/kg. Det anfægtede direktiv trådte i kraft den 1. marts 2006.

4 Det anfægtede direktivs artikel 2 har følgende ordlyd:

»Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. august 2006 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. september 2006 [...]«

5 Det anfægtede direktivs artikel 3 bestemmer:

»1. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med direktiv 91/414/EØF om nødvendigt ændre eller tilbagetrække eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, som indeholder chlorothalonil [...] som aktivt stof, inden den 31. august 2006.

Inden den dato skal medlemsstaterne først og fremmest kontrollere, at betingelserne i bilag I til det pågældende direktiv vedrørende chlorothalonil [...] er overholdt [...]

2. [...] Derefter skal medlemsstaterne [...] hvis det drejer sig om et produkt, der indeholder chlorothalonil [...] som eneste aktive stof, om nødvendigt ændre godkendelsen eller trække den tilbage senest den 28. februar 2010 [...]«

Sagens baggrund

- 6 Den 8. juli 1993 underrettede Vischim Srl, som er et italiensk selskab, der fremstiller chlorothalonil, Kommissionen om, at det ønskede dette stof optaget i bilag I til direktiv 91/414, og at det med henblik herpå hos den rapporterende medlemsstat havde indleveret aktmapper, som er omhandlet i artikel 6, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11. december 1992 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414 (EFT L 366, s. 10).

- 7 Uanset at den version af det aktive stof, som blev meddelt af sagsøgeren, har en renhedsgrad for hexachlorobenzen på 0,072 g/kg, har sagsøgeren under retsmødet (jf. præmis 20 nedenfor) anført, at selskabet vil være i stand til at fremstille chlorothalonil med en renhedsgrad for hexachlorobenzen, der ikke overstiger 0,04 g/kg.

- 8 Efter proceduren i direktiv 91/414 vedtog Kommissionen den 16. september 2005 det anfægtede direktiv, som i bilag I til direktiv 91/414 optager chlorothalonil med en renhedsgrad for hexachlorobenzen på 0,01 g/kg, hvormed Kommissionen tilsluttede sig den standard, som på det tidspunkt var godkendt af Food and Agriculture Organisation (FAO, FN's Organisation for Ernæring og Landbrug).

- 9 Den rapporterende medlemsstat, som var blevet udpeget i henhold til artikel 5, stk. 2, litra b), i forordning nr. 3600/92, konkluderede den 26. april 2006 i sin rapport, at sagsøgerens produkt svarede til referenceproduktet, som var beskrevet i direktiv 91/414, undtagen hvad angik renhedsgraden for hexachlorobenzen.

- 10 I december 2005 vedtog FAO en ny standard for chlorothalonil med en renhedsgrad for hexachlorobenzen på 0,04 g/kg.
- 11 I forlængelse af vedtagelsen af denne nye FAO-standard indledte Kommissionen de nødvendige procedurer med henblik på at vedtage et nyt direktiv, der ændrede det anfægtede direktiv, for dermed at fastsætte en renhedsgrad for hexachlorobenzen på 0,04 g/kg.
- 12 Den 22. september 2006 vedtog Kommissionen endelig direktiv 2006/76/EF om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for så vidt angår specifikationen for aktivstoffet chlorothalonil (EUT L 263, s. 9), som i henhold til dette direktivs artikel 3 trådte i kraft den 23. september 2006. Dette direktiv fastsætter en renhedsgrad for hexachlorobenzen på 0,04 g/kg.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 13 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 25. november 2005 har sagsøgeren i henhold til artikel 230, stk. 4, EF anlagt sag med påstand om delvis annullation af det anfægtede direktiv og af evalueringsrapporten om chlorothalonil, subsidiært anlagt et passivitetssøgsmål i henhold til artikel 232 EF. Med stævningen har sagsøgeren ligeledes anlagt et erstatningssøgsmål i henhold til artikel 288 EF.
- 14 Ved særskilt dokument indleveret til Justitskontoret den 12. december 2005 indgav sagsøgeren en begæring om foreløbige forholdsregler (herefter den »første begæring om foreløbige forholdsregler«).

- 15 Ved kendelse af 4. april 2006 afslog Rettens præsident den første begæring om foreløbige forholdsregler, efter at have konstateret, at sagsøgeren ikke i tilstrækkeligt omfang havde godtgjort nødvendigheden af at anordne de begærede foreløbige forholdsregler for at undgå, at selskabet led alvorlig og uoprettelig skade (herefter »kendelsen af 4. april 2006«).
- 16 Ved særskilt dokument indleveret til Justitskontoret den 21. august 2006 har sagsøgeren indgivet nærværende begæring om foreløbige forholdsregler. I denne begæring har sagsøgeren anmodet Rettens præsident om i henhold til artikel 105, stk. 2, i Rettens procesreglement at træffe afgørelse, førend Kommissionen har fremført sine bemærkninger.
- 17 Den 28. august 2006 har Kommissionen indleveret sine bemærkninger til denne nye begæring om foreløbige forholdsregler.
- 18 Den 4. september 2006 har sagsøgeren på opfordring af Rettens præsident indleveret sine bemærkninger til Kommissionens indlæg.
- 19 Den 13. september 2006 har Kommissionen på opfordring af Rettens præsident indleveret en kopi af et foreløbigt direktivudkast til ændring af det anfægtede direktiv.
- 20 Under retsmødet den 14. september 2006 afgav parterne mundtlige indlæg.
- 21 Ved skrivelse indleveret til Justitskontoret den 26. september 2006 meddelte Kommissionen Retten, at den den 22. september 2006 havde vedtaget direktiv 2006/76.

22 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Begæringen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.

- Det fastslås, at der er risiko for, at selskabet lider et alvorligt og uopretteligt tab, hvis fristen den 31. august 2006 som omhandlet i det anfægtede direktiv får virkning.

- Den i det anfægtede direktiv fastsatte frist, den 31. august 2006, suspenderes i forhold til sagsøgerens produkter, indtil der foreligger en endelig afgørelse i hovedsagen.

- Subsidiært suspenderes den i det anfægtede direktiv fastsatte frist, den 31. august 2006, indtil Kommissionen forelægger Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed et forslag, der fastsætter en ny tidsplan for at efterkomme de nye betingelser for optagelse i bilag I, og indtil denne tidsplan træder i kraft.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

23 Kommissionen har nedlagt påstand om, at begæringen afvises eller ikke tages til følge, og at sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

Parternes argumenter

Formaliteten

- ²⁴ Kommissionen har bestridt, at begæringen om særlige rettergangsformer kan antages til realitetsbehandling. For det første vedrører begæringen ifølge Kommissionen ikke hovedsagen, hvilket er i strid med procesreglementets artikel 104, stk. 1.
- ²⁵ For det andet indeholder begæringen ifølge Kommissionen intet, der gør det muligt at fastslå, at der foreligger *fumus boni juris*.
- ²⁶ Endelig mener Kommissionen ikke — i strid med det i procesreglementets artikel 109 fastsatte — at den nye begæring om særlige rettergangsformer er støttet på nye faktiske omstændigheder.
- ²⁷ Sagsøgeren er for sit vedkommende af den opfattelse, at begæringen kan antages til realitetsbehandling. For det første fordi Fællesskabets retspraksis har opstillet et princip, hvorefter der af hensyn til privates retsbeskyttelse skal anlægges en vid fortolkning af bestemmelserne om realitetsbehandling.
- ²⁸ For det andet mener sagsøgeren, at der efter afsigelsen af kendelsen af 4. april 2006 er indtrådt flere nye omstændigheder, som begrundet indgivelsen af en ny begæring.

Fumus boni juris

- 29 For det første har sagsøgeren gentaget de argumenter, selskabet allerede fremsatte i forbindelse med sin første begæring om foreløbige forholdsregler, hvorefter det tilsigtes godtgjort for det første, at sagen bør antages til realitetsbehandling, og for det andet, at det omtvistede direktiv for en umiddelbar betragtning er ulovligt.
- 30 For det andet har sagsøgeren tilføjet, at Kommissionen — henset til de af sagsøgeren fremsatte begæring og til en ny ækvivalensvurdering, foretaget af den rapporterende medlemsstat — har til hensigt at ændre det anfægtede direktiv og tillade en renhedsgrad for hexachlorobenzon på 0,04 g/kg, i overensstemmelse med FAO's nye standarder. Denne omstændighed vil i hvert fald umiddelbart bekræfte, at renhedsgraden som fastsat i det anfægtede direktiv ikke er korrekt.
- 31 Kommissionen mener ikke, at sagsøgeren har godtgjort, at begæringen om foreløbige forholdsregler skal tages til følge.

Uopsættelighed

- 32 Sagsøgeren er af den opfattelse, at selskabet i henhold til det anfægtede direktivs artikel 3 fra den 31. august 2006 vil miste sine eksisterende godkendelser, og at der er risiko for, at det lider et alvorligt og uopretteligt tab, eftersom det ikke længere kan markedsføre sine produkter, der indeholder chlorothalonil.
- 33 Navnlig med henblik på at godtgøre, at de nationale myndigheder — i det foreliggende tilfælde de kompetente myndigheder i Det Forenede Kongerige — allerede har iværksat procedurer til tilbagekaldelse af de nationale godkendelser, har sagsøgeren vedlagt sin begæring en skrivelse af 28. juli 2006, som er adresseret til

selskabet, og skrivelser af 2. og 17. august 2006, som er adresseret til visse af selskabets kunder, og hvori disse myndigheder gør opmærksom på deres hensigt om at tilbagekalde godkendelserne, fordi sagsøgeren ikke har været i stand til at fremlægge et fuldstændigt dossier med alle oplysninger og undersøgelser som påkrævet i bilag II til direktiv 91/414.

34 I denne forbindelse har sagsøgeren også fremlagt en skrivelse af 13. juli 2006, hvorved selskabet tilsigter at godtgøre, at dets konkurrent, Syngenta, har nægtet at imødekomme en anmodning i henhold til artikel 13 i direktiv 91/414 om at give adgang til dette selskabs dossier.

35 Desuden hævder sagsøgeren, at selskabet vil lide et alvorligt og uopretteligt tab, som vil komme til udtryk dels i dets tab af markedsandele, dels i lukning af dets fabrik, dels i, at selve dets eksistens bringes i fare.

36 Hvad angår selskabets tab af markedsandele hævder sagsøgeren for det første, at det som følge af tilbagekaldelsen af godkendelser vil være umuligt fortsat at markedsføre dets produkter inden for Den Europæiske Union, for det andet, at det ikke længere vil kunne forsyne sine kunder med sine produkter, for det tredje, at det vil blive genstand for søgsmål om manglende kontraktopfyldelse, fordi det ikke vil kunne opfylde de handelsmæssige forpligtelser, som det har påtaget sig i forhold til sine kunder, og for det fjerde, at det vil miste markedsandele til et selskab, Syngenta, der som det eneste har de nødvendige godkendelser til at markedsføre chlorothalonil og produkter, der indeholder chlorothalonil.

37 Herefter hævder sagsøgeren, at det ikke vil kunne redde sin fabrik i Italien, da denne fabrik ifølge sagsøgeren særligt er konstrueret til kun at fremstille chlorothalonil. 80% af fabrikkens produktionskapacitet går til det europæiske marked, og teknisk set er det i fabrikkens nuværende udformning og uden anseelige investeringer umuligt at skifte fra fremstilling af chlorothalonil til fremstilling af et andet produkt.

- 38 Endelig risikerer sagsøgeren i afventning på en afgørelse i hovedsagen at ophøre som selskab, dels fordi det kun fremstiller og sælger produkter på grundlag af chlorothalonil, dels fordi 80% af dets omsætning opnås i Den Europæiske Union. Henset til at selskabets eneste aktiver ifølge sagsøgeren er godkendelserne til at markedsføre sit eneste produkt, vil selskabet uvægerligt gå konkurs, hvis det mister disse godkendelser.
- 39 Kommissionen mener ikke, at sagsøgeren i tilstrækkeligt omfang har kunnet godtgøre, at der foreligger omstændigheder, der gør det muligt at konkludere, at selskabet risikerer at lide et alvorligt og uopretteligt tab, hvis begæringen om foreløbige forholdsregler ikke tages til følge.

Interesseafvejning

- 40 Ifølge sagsøgeren falder interesseafvejningen ud til fordel for anordning af de begærede foreløbige forholdsregler.
- 41 For det første begrænser den begærede fristafbrydelse sig til at fastholde status quo i forhold til chlorothalonil og sagsøgerens produkter.
- 42 For det andet har sagsøgeren foretaget anseelige investeringer på det europæiske marked og forventede, at dets produkt blev optaget i bilag I til direktiv 91/414. Sagsøgeren har derfor en berettiget interesse i at blive beskyttet.

- 43 Endelig har den begærede udsættelse for det tredje ikke nogen skadelig indvirkning på menneskers eller dyrs liv eller på miljøet dels, fordi vurderingen fra den rapporterende medlemsstat, som blev valideret af Den Stående Komité, har bekræftet, at sagsøgerens produkt er sikkert, dels, fordi det anfægtede direktiv bør ændres, så det tager hensyn til denne vurdering.
- 44 Ifølge Kommissionen har sagsøgeren ikke godtgjort, at interesseafvejningen falder ud til fordel for en anordning af de begærede foreløbige forholdsregler.

Retlig vurdering

- 45 I medfør af bestemmelserne i dels artikel 242 og 243 EF, dels artikel 225, stk. 1, EF kan Retten, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede akt eller i øvrigt foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.
- 46 Artikel 104, stk. 2, i Rettens procesreglement bestemmer, at begæringer om foreløbige forholdsregler skal angive søgsmålets genstand, de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, samt de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget (*fumus boni juris*). Disse betingelser er kumulative, således at der ikke kan anordnes foreløbige forholdsregler, når en af dem ikke er opfyldt. Retten kan endvidere i givet fald foretage en interesseafvejning (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 19.7.1995, sag C-149/95 P(R), Kommissionen mod Atlantic Container Line m.fl., Sml. I, s. 2165, præmis 22, og den 17.12.1998, sag C-364/98 P(R), Emesa Sugar mod Kommissionen, Sml. I, s. 8815, præmis 43 og 47).

- 47 I forbindelse med denne samlede vurdering råder Fællesskabets retsinstanser i sager om foreløbige forholdsregler desuden over et vidt skøn og kan frit under hensyn til sagens særegenheder afgøre, hvorledes disse forskellige betingelser skal efterprøves samt rækkefølgen for denne undersøgelse, når ingen fællesskabsretlig bestemmelse pålægger dem af anvende et forud fastsat skema for vurderingen af nødvendigheden af at træffe foreløbig afgørelse (kendelser i sagerne Kommissionen mod Atlantic Container Line m.fl., nævnt i præmis 46 ovenfor, præmis 23, og Emesa Sugar mod Kommissionen, nævnt i præmis 46 ovenfor, præmis 44).
- 48 I det foreliggende tilfælde skal det fastslås, at nærværende begæring om foreløbige forholdsregler efterfølger en lignende begæring, som også blev fremsat i forbindelse med sag T-420/05, og som ved kendelse afsagt af Rettens præsident ikke blev taget til følge.
- 49 I kendelsen af 4. april 2006 konkluderede Retten bl.a., at sagsøgeren ikke i tilstrækkeligt omfang havde godtgjort, at det var uopsætteligt at træffe de begærede foreløbige forholdsregler (præmis 91).
- 50 Navnlig hvad angår det første af de to tab, som sagsøgeren havde påberåbt sig, konkluderede Retten, at det tab, der ifølge sagsøgeren var forbundet med tilbagekaldelsen af de nationale godkendelser, som denne var indehaver af, ikke afhang af den retsakt, som var begæret udsat, men af en eventuel beslutning vedtaget af en medlemsstat (præmis 70-72). Det tab, som ifølge sagsøgeren var forbundet med tab af selskabets markedsandele, var endvidere dels ikke en følge af det anfægtede direktiv, dels kunne dette tab ikke anses for at være uopretteligt (præmis 75 og 76). Hvad endelig angik det tab, som ifølge sagsøgeren var forbundet med, at selve selskabets eksistens blev bragt i fare, var dette tab dels ikke en følge af det anfægtede direktiv, dels havde sagsøgeren ikke godtgjort alvoren heraf, navnlig henset til selskabets materielle situation, som blev vurderet under hensyn til de karakteristiske træk ved den koncern, som selskabet tilhører via sin aktionærkreds (præmis 77-82).

- 51 Hvad angår det andet af de to tab, som sagsøgeren har påberåbt sig, og som var forbundet med en angivelig tilsidesættelse af artikel 13 i direktiv 91/414, og navnlig med selskabets manglende mulighed for at få adgang til Syngentas dossier, konkluderede Retten, at sagsøgeren havde begrænset sig til dels en påberåbelse af dette tab uden at fremlægge noget bevis herfor, til dels at påberåbe sig, at Syngenta var et konkurrerende selskab. Denne omstændighed var dog ikke i sig selv tilstrækkelig til at udelukke, at Syngenta havde været villig til at give adgang til sit dossier (præmis 83 og 87).
- 52 Henset til den omstændighed, at kendelsen af 4. april 2006 ikke tog begæringen om foreløbige forholdsregler til følge, og ikke blev gjort til genstand for en appel til Domstolen, fastslås dels, at procesreglementets artikel 108 ikke finder anvendelse på det foreliggende tilfælde (jf. i denne retning Domstolens kendelse af 14.2.2002, sag C-440/01 P(R), Kommissionen mod Artedogan, Sml. I, s. 1489, præmis 62-64, og kendelse afsagt af Rettens præsident den 22.12.2004, sag T-303/04 R II, European Dynamics mod Kommissionen, Sml. II, s. 4621, præmis 54), dels at den foreliggende begæring kun kan tages til følge, hvis betingelserne i procesreglementets artikel 109 er opfyldt (jf. i denne retning kendelse afsagt af Rettens præsident i sagen European Dynamics mod Kommissionen, præmis 56, og den 17.2.2006, sag T-171/05 R II, Nijs mod Revisionsretten, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 27).
- 53 Det bestemmes i procesreglementets artikel 109, at »[t]ages en begæring om en foreløbig forholdsregel ikke til følge, er den part, der har fremsat den, ikke afskåret fra at fremsætte en ny begæring støttet på nye faktiske omstændigheder«.
- 54 Ved »nye faktiske omstændigheder« som omhandlet i denne bestemmelse forstås faktiske omstændigheder, som forekommer efter afsigelsen af den kendelse, der forkaster den første begæring om foreløbige forholdsregler, eller som sagsøgeren ikke har kunnet gøre gældende i sin første begæring eller under den procedure, der udmundede i den første kendelse, og som er relevante med henblik på at bedømme det pågældende tilfælde (kendelsen i sagen European Dynamics mod Kommissionen, nævnt i præmis 52 ovenfor, præmis 60, og i sagen Nijs mod Revisionsretten, nævnt i præmis 52 ovenfor, præmis 28).

55 Det skal derfor efterprøves, om sagsøgeren i den foreliggende begæring har fremlagt nye faktiske omstændigheder, som kan ændre Rettens bedømmelse af de ovenfor i præmis 46 nævnte betingelser, hvorunder der kan meddeles udsættelse eller fastsættes en foreløbig forholdsregel (jf. i denne retning kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10.7.1979, sag 51/79 R II, Buttner m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 2387, præmis 4, kendelse afsagt af Rettens præsident den 8.10.2001, sag T-236/00 R II, Stauner m.fl. mod Parlamentet og Kommissionen, Sml. II, s. 2943, præmis 49, og kendelsen i sagen European Dynamics mod Kommissionen, nævnt i præmis 52 ovenfor, præmis 65, 73 og 75, samt kendelsen afsagt af Rettens præsident den 22.12.2004, sag T-201/04 R, Microsoft mod Kommissionen, Sml. II, s. 4463, præmis 325, jf. ligeledes analogt hvad angår begrebet »ændrede forhold« som omhandlet i procesreglementets artikel 108 kendelsen i sagen Kommissionen mod Artegoda, nævnt i præmis 52 ovenfor, præmis 63 og 64, kendelse afsagt af Rettens præsident den 4.4.2002, sag T-198/01 R, Technische Glaswerke Ilmenau mod Kommissionen, Sml. II, s. 2153, præmis 123, og den 21.1.2004, sag T-245/03 R, FNSEA m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 271, præmis 129).

56 I denne forbindelse bemærkes, at Retten i kendelsen af 4. april 2006 fandt det ufornødent at undersøge betingelsen vedrørende fumus boni juris og at foretage en afvejning af de foreliggende interesser (præmis 91). Indledningsvis skal det derfor undersøges, om sagsøgeren har fremlagt nye faktiske omstændigheder, som kan ændre Rettens bedømmelse i forhold til spørgsmålet om uopsættelighed.

Faktiske omstændigheder, som sagsøgeren udtrykkeligt har gjort gældende som værende nye

57 Det bemærkes indledningsvis, at sagsøgeren i sit indlæg af 4. september 2006 har fremlagt tre faktiske omstændigheder, som selskabet udtrykkeligt betegner som værende nye. For det første var sagsøgerens produkter den 26. april 2006 blevet undersøgt af den rapporterende medlemsstat og blevet vurderet til i renhedsgrad at svare til det i bilag I til direktiv 91/414 optagede produkt. For det andet havde Kommissionen vedtaget et nyt direktiv med henblik på at ændre det anfægtede direktiv. For det tredje ville sagsøgerens eneste produkt blive trukket tilbage fra markedet efter fristens udløb den 31. august 2006.

- 58 For det første skal det fastslås, at rapporten af 26. april 2006 blev fremlagt efter kendelsen af 4. april 2006 og er relevant ved bedømmelsen af den foreliggende sag.
- 59 Imidlertid må det konstateres, at den nye vurdering af sagsøgerens produkt af den rapporterende medlemsstat ikke — i modsætning til det af sagsøgeren anførte — konkluderer, at dette produkt hvad angår renhedsgraden for hexachlorobenzen som fastsat i det anfægtede direktiv svarer til det i bilag I til direktiv 91/414 beskrevne referenceprodukt.
- 60 Selv hvis det forudsættes, at denne nye vurdering havde konkluderet, at Vischims produkt svarer til det i bilag I til direktiv 91/414 beskrevne referenceprodukt, ville denne omstændighed ikke have betydning for bedømmelsen af uopsætteligheden i kendelsen af 4. april 2006, som støttede sig på det forhold — sådan som anført i præmis 50 ovenfor — at sagsøgeren dels ikke havde godtgjort en årsagsforbindelse mellem den anfægtede retsakt og det påståede tab, dels ikke havde fremlagt oplysninger, som gjorde det muligt at fastslå, at de påståede tab var alvorlige eller uoprettelige, navnlig henset til selskabets økonomiske situation (jf. i denne retning kendelsen i sagen European Dynamics mod Kommissionen, nævnt i præmis 52 ovenfor, præmis 76).
- 61 Det skal således fastslås, at uanset at rapporten blev fremlagt efter kendelsen af 4. april 2006, og at den er relevant for bedømmelsen af den foreliggende sag, ændrer den ikke Rettens bedømmelse vedrørende nødvendigheden af at anordne de begærede foreløbige forholdsregler.
- 62 For det andet må det hvad angår vedtagelsen af et nyt direktiv, der ændrer direktiv 91/414, fastslås, at det først blev vedtaget den 22. september 2006 under nummer 2006/76, hvilket ligger efter indgivelsen af sagsøgerens sidste indlæg. I sit indlæg henviser sagsøgeren derfor kun til det foreløbige forslag til den pågældende retsakt.

- 63 Det bemærkes, at Kommissionen hele tiden har nægtet at fremsende sagsøgeren det foreløbige forslag til den nævnte retsakt, og at sagsøgeren følgelig ikke har kunnet påberåbe sig dette hverken i sin første begæring om foreløbige forholdsregler eller under sagen, som ledte frem til kendelsen af 4. april 2006. Det er først på opfordring fra Rettens præsident, at Kommissionen den 13. september 2006 indleverede en kopi af nævnte foreløbige forslag.
- 64 Heraf følger, at det foreløbige forslag, i det omfang det er relevant for bedømmelsen af den foreliggende sag, er en ny faktisk omstændighed som omhandlet i procesreglementets artikel 109.
- 65 Som det fremgår af præmis 72 i kendelsen af 4. april 2006, skal det imidlertid fastslås, at Retten allerede havde taget stilling til muligheden af — hvad sagsøgeren selv har erkendt — at Kommissionen ville ændre det anfægtede direktiv ved at anse en renhedsgrad af hexachlorobenzon, der ligger over renhedsgraden, som fastsat i det anfægtede direktiv, for at være acceptabel. I den foreliggende begæring om foreløbige forholdsregler har sagsøgeren imidlertid ikke fremlagt nogen oplysninger, på grundlag af hvilke det foreløbige forslag til direktiv 2006/76 som sådan kan ændre bedømmelsen af uopsætteligheden i kendelsen af 4. april 2006.
- 66 Hvad for det tredje angår risikoen for, at sagsøgerens godkendelser tilbagekaldes, skal det fastslås, at der allerede er taget stilling hertil i kendelsen af 4. april 2006, præmis 70-72. I den foreliggende begæring om foreløbige forholdsregler har sagsøgeren ikke fremlagt nye oplysninger, som kan begrunde en ændring af denne bedømmelse.
- 67 Det skal således fastslås, at ingen af de faktiske oplysninger, som sagsøgeren udtrykkeligt har påberåbt sig som værende nye, kan ændre Rettens bedømmelse hvad angår uopsætteligheden af at anordne de begærede foreløbige forholdsregler.

Andre faktiske oplysninger, som fremføres for første gang i den foreliggende begæring

68 Det bemærkes dernæst, at sagsøgeren, uden udtrykkeligt at gøre dem gældende som værende nye, henviser til fire oplysninger, som ikke blev fremført af selskabet i den første begæring om foreløbige forholdsregler. For det første har sagsøgeren gjort gældende, at Syngenta i en skrivelse af 13. juli 2006, altså dateret efter kendelsen af 4. april 2006, har nægtet at give sagsøgeren adgang til sit dossier. For det andet har sagsøgeren anført, at de kompetente myndigheder i Det Forenede Kongerige ved skrivelse af 28. juli 2006 til sagsøgeren, samt ved skrivelser af 2. og 17. august 2006 til visse af selskabets kunder, gav udtryk for deres hensigt om at tilbagekalde sagsøgerens nationale godkendelser. For det tredje har sagsøgeren for første gang i nærværende begæring påberåbt sig risikoen for, at selskabet mister sin fabrik i Italien som følge af vedtagelsen af det anfægtede direktiv. Til støtte for sin påstand om, at selve selskabets eksistens bringes i fare, og med henblik på at godtgøre den økonomiske situation for den koncern, som selskabet tilhører via sin aktionærkreds, har sagsøgeren endelig fremlagt en kvartårlig rapport for andet kvartal af 2006 fra en af selskabets aktionærer.

69 Det bemærkes for det første, at Retten i sin kendelse af 4. april 2006 (præmis 87) fastslog følgende:

»[...] hvad angår dels sagsøgerens manglende mulighed for at få adgang til Syngentas dossier har sagsøgeren begrænset sig til en påberåbelse heraf uden at fremlægge noget bevis herfor, og til at påberåbe sig, at Syngenta er et konkurrerende selskab. Denne omstændighed er dog ikke i sig selv tilstrækkelig til at udelukke, at Syngenta er villig til at give adgang til sit dossier.«

70 Det skal således fastslås, at Syngentas skrivelse om afslag af 13. juli 2006 er dateret efter kendelsen af 4. april 2006 og er relevant for en stillingtagen til den skade, der

angiveligt er knyttet til sagsøgerens manglende mulighed for at sikre sig adgang til Syngentas dossier. Heraf følger, at denne skrivelse er en ny faktisk omstændighed som omhandlet i procesreglementets artikel 109.

- 71 Det skal derfor efterprøves, om skrivelsen af 13. juli 2006, hvorved Syngenta nægter sagsøgeren adgang til sit dossier, kan ændre Rettens bedømmelse i kendelsen af 4. april 2006.
- 72 I denne forbindelse har sagsøgeren gjort gældende, at Syngenta har »nægtet at indlede forhandlinger om at dele oplysninger med sagsøgeren, så denne kan bevise, at specifikationen i den anfægtede retsakt er blevet ændret«, og at sagsøgeren følgelig ikke kunne »indlede og fuldføre voldgiftsproceduren som omhandlet i artikel 16 i Det Forenede Kongeriges lovgivning fra 2005 vedrørende plantebeskyttelsesmidler«. Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at »en sådan voldgift i henhold til denne lovgivning skal indledes med en forligsperiode på 21 dage, hvorved [denne] ville være blevet afsluttet [...] længe efter fristen den 31. august«.
- 73 Det må imidlertid konstateres, at sagsøgeren dels ikke har indledt de nationale procedurer som fastsat i lovgivningen i Det Forenede Kongerige med henblik på at få adgang til oplysninger, dels kun har anført, at det var umuligt for selskabet at påberåbe sig sådanne procedurer uden i øvrigt at fremlægge oplysninger til støtte for, at dette var umuligt.
- 74 I dette tilfælde bestemmer artikel 16, stk. 4, i Plant Protection Products Regulations 2005, som er vedlagt begæringen, følgende:

»Når en person, som har til hensigt at anmode om en godkendelse til et plantebeskyttelsesmiddel, og rettighedshaverne til ældre godkendelser for samme

produkt ikke kan blive enige om at dele oplysninger, kan Secretary of State pålægge den person og rettighedshaverne af ældre godkendelser, som er etablerede i England og Wales, at dele oplysninger med henblik på at undgå dobbeltforsøg på hvirveldyr og fastsætter såvel proceduren for brugen af sådanne oplysninger samt foretager en rimelig interesseafvejning mellem de involverede parter.«

75 Der findes intet i denne artikel, som udelukker, at sagsøgeren kunne have anmodet Syngenta om at dele sine oplysninger, og at sagsøgeren hvis Syngenta havde afslået anmodningen — selv under påberåbelse af de grunde, som Syngenta fremførte i sin skrivelse af 13. juli 2006 — kunne have forelagt sagen for Secretary of State med henblik på nå frem til en aftale.

76 Det skal således fastslås, at sagsøgeren ikke i tilstrækkeligt omfang har godtgjort, at det ikke var muligt at opnå noget resultat ved de af Det Forenede Kongerige fastsatte procedurer til deling af oplysninger.

77 Det skal således fastslås, at Syngentas skrivelse af 13. juli 2006, uanset at den dels er dateret efter kendelsen af 4. april 2006, dels er relevant i den foreliggende sag, ikke kan ændre Rettens bedømmelse i kendelsen af 4. april 2006.

78 Hvad for det andet angår skrivelserne fra Det Forenede Kongeriges myndigheder, skal det fastslås, at de — uanset at de er dateret efter kendelsen af 4. april 2006 og er relevante for bedømmelsen af den foreliggende sag — dels angiver, at disse myndigheder har til hensigt at tilbagekalde sagsøgerens nationale godkendelser henset til, at selskabet ikke har godtgjort at have adgang til et fuldstændigt dossier som fastsat i bilag II til direktiv 91/414, dels angiver, at modtageren kan indklage myndighedernes afgørelse for disse.

- 79 Det må således fastslås, at sådanne skrivelser ikke kan ændre Rettens bedømmelse af uopsætteligheden i kendelsen af 4. april 2006, da de kun bekræfter, at den påståede skade ved tilbagekaldelsen af nationale godkendelser ikke er en konsekvens af det anfægtede direktiv, men af en eventuel afgørelse truffet af de nationale myndigheder, som har en vis skønsbeføjelse.
- 80 Hvad for det tredje angår den omstændighed, at sagsøgeren risikerer at miste sin fabrik i Italien pga. det anfægtede direktivs vedtagelse, skal det fastslås, at sagsøgeren har påberåbt sig dette for første gang i den foreliggende begæring. Det skal imidlertid ligeledes fastslås, at det ikke drejede sig om en uforudsigelig omstændighed, og at det i hvert fald ikke var en omstændighed, som ikke kunne være blevet rejst i den første begæring om foreløbige forholdsregler.
- 81 Heraf følger, at denne påstand ikke kan anses for at udgøre nye faktiske omstændigheder som omhandlet i procesreglementets artikel 109.
- 82 Til støtte for sin påstand om, at selve selskabets eksistens er bragt i fare, og med henblik på at godtgøre den økonomiske situation for den koncern, som selskabet tilhører via sin aktionærkreds, har sagsøgeren endelig fremlagt en af sine aktionærers kvartårige rapport for andet kvartal 2006.
- 83 I denne forbindelse må det imidlertid konstateres, at uanset at den kvartårige rapport henviser til oplysninger, som i hvert fald delvis er fremkommet efter kendelsen af 4. april 2006 og er relevante for den foreliggende sag, drejer det sig dels ikke om et bekræftet dokument, dels gør dokumentet det ikke muligt at vurdere sagsøgerens anden aktionærs økonomiske situation.

84 Det følger heraf, at nævnte rapport ikke gør det muligt at vurdere sagsøgerens materielle situation ud fra de karakteristiske træk ved den koncern, som selskabet tilhører via sin aktionærkreds. Følgelig kan denne rapport ikke ændre Rettens bedømmelse i kendelsen af 4. april 2006.

85 Det følger af ovenstående, at sagsøgeren ikke i tilstrækkeligt omfang har godtgjort, at der i den foreliggende sag foreligger nye faktiske omstændigheder, som kan ændre Rettens bedømmelse i kendelsen af 4. april 2006 vedrørende nødvendigheden af at anordne de begærede foreløbige forholdsregler.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

- 1) **Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.**
- 2) **Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 13. oktober 2006.

E. Coulon

Justitssekretær

B. Vesterdorf

Præsident